

Аника Ђекић, III-3

ОШ „Вељко Дугошевић“

„Кога се тиче како живе приче“ – Дејан Алексић

У књизи „Кога се тиче како живе приче“ ради се о томе да аутор Дејан Алексић упознаје разне приче и у већини случајева им помаже. Даћу пример једне од тих прича: била је недеља, а писац је сваки дан, а поготово недељу волео да започне читањем приче. Те недеље видео је једну која се звала „Алергична прича“. Почео је да је чита, али чим је прочитао два-три реда, однекуд се гласно чуло „АААПЋИХААА“! После још два-три реда, неко опет кину, само сад много јаче. На крају се испоставило да то прича кија! Писац је причао са њом, и схватио да је она алергична на читаоце, тј. на њега. Поред алергичне приче, у овој књизи постоје и друге приче као нпр. „Уводна прича“, „Размажена прича“, „Прича о рупи“, „Прича која не уме да заврши саму себе“ и „Крај приче“.

У „Уводној причи“ ми је деловало хвалисаво то што писац каже како ћу се уз ову књигу много смејати и забавити, али морам да признам да је то у доста тренутака било тачно. „Размажена прича“ била ми је слична лику неког размаженог детета. „Прича о рупи“ ми се свидела јер се претапа у другу причу и даје јој боље значење – она зна да је рупа, али не може да види кроз себе и не осећа да је шупља. У причи на коју се надовезује „Прича која се чита када се вири кроз рупу у причи о рупи“, ради се о томе да има неки краљ коме долазе гости и треба да се послужи, а краљ је дан пре тога појео много тога из оставе и сад нема довољно хране за њих. Куварица је све то видела кроз рупу на остави, па су сви сазнали за то. После тога, краљ је наредио да се та рупа запуши, а то је заправо она рупа која се појављује у „Причи о рупи“ – тако радње ове две приче иде у круг.

Ова књига би била савршена само кад би имала још и „Недостајућу причу“!

Аника Ђекић, III-3

ОШ „Вељко Дугошевић“